

pag. 6. Rabiususque 7. Officin. cap. 48. Efedo- nes (infit) Scytharum Asiaticorum populi solent ex osibus caputum conficere sibi pocula. Caput enim defuncti parentis denudatum purgatumque inaurant, edoque pro simulacro utuntur, & quotannis ceremonias eidem faciunt. Ex hacine actione barbara, prodit pulcherrima tropologia. Videlicet fabulam alaudæ (Æliano referente, 16. Histor. Animal. cap. 5. & Causino, 3. Symbol. 38.) Tom. 8. T. 12. D. 6. à n. 6.

Venatio Her- gulis.

31 Inter Indos dies famigeratus præ- stigijis dæmonis venatione Solis. Cælias in Indie. & ex illo Phocius. Jul. Cæsar Bu- lengerus, de Oracul. cap. 105. tribuit Herculi in oraculo quod habuit Melopotamiae. Ta- citus, 12. Annal. cap. 13. eidem Numini tri- buit. Atsyrie in monte Sambulo, quin ab illo designetur dies, quamvis status indice- tur. Apud Castellum in præfato monte, Par- thorum Rex vota Dijs loci fuscipiebat, præ- cipua religione Herculis: qui (subdit) tempore ftrato, per quietem monet sacerdotes, ut templum juxta equos venatui adornatos sistant. Equi ubi pharetras telis onustas acceperunt; per saltus vagi, nocte demum vacuis pharetris, multo cum anheliu redeunt. Rursus Deus quæ silvas pererraverit no- terno visu demonstrat; reperunturque susa pas- sim fera.

Trophæum Xerxis.

32 Hac in die Xerxes erexit titulum ex lapidibus montis Athos, cum pervenit- sent Chalcidem ad Euripum. K. Græc. Tro- phæum hoc lapideum construxit, quasi jam Græciam expugnasset, de quo Herod. 7. n. 45. quippe haud cogitaverat visâ oppug- natione Græcorum illuc pervenire; quia de causa etsi è multis civitatibus Græciæ ac- cepisset ignem & aquam; Xerxes neque Athe- nas neque Spartam legatos terram petitiu mi- serat; ob id quod quos ante Darius ad hoc ip- sum misisset, eorum alios isti in baratrum, alios in puteum dejecerant; jubentes illos illinc terram & aquam ferre ad Regem. Idem ibid. n. 32.

Ultio fidei- lese in ju- re Gentium

At sine ultione haud prætermissa fractio- nis gentium fide læsâ: quapropter vi- sum Areopagitis & Archonti, Athenas non alia de causa exustas, ut dicemus, 7. August. Ephoris verò Spartæ, mittendos esse duos viros, qui se pro reipubli- cæ devoverent furori Regis Persarum; ut fecerunt Susas profecti; quibus ante expedi- tionem in Græciam pepercit Xerxes. Ibid. numer. 33.

33 Ab hinc anno 150. Alexandri regi- ni 6. atatis, 26. & V.C. 424. juxta Briet. sen- tentiam, post pugnam ad Arbelam, Ale- xander victor Persopolim diripit & incendit, & quasi quid egregium egisset matri expo-

nit in Epistola, quod etiam astruit Cal- listhenes in Diar. Post præfatum triumphum tumidus, Susas profectus sedit in solo Da- rij: ibique Sisigambem ejus matrem, filias & puerum Ochum relinquens simulque magistrum, à quo linguam Græcam edif- cerent; velociter Persopolim advolavit, quò non expectatus intrat, tuncque monitus à Tiridate, ne regia gaza à præsidarijs mi- litibus diriperetur; custodes ordinavit. Ur- bem igitur splendidissimam atque ditissi- mam, ut captaret gratiam, militi Græco spoliandam offert, & incendendam, ut il- latam Græcis à Xerxe cladem ulcisceretur: immò & inflammari jussit temulentis ar- cem nobilissimam & speciosam, invitatus à Thaide meretricis: postquæ eum facti uti turpis altè poenituit: & propter incendium & propter auctricem. Salian. Urbs (inquit Rhodigin. 14. cap. 15.) regia nobilissimæque, quæ Græciæ terror, totius Orientis & regni Persa- rum splendor; ab illo capta; fuit obruta; & ædis in planum montibus, aut persossis: sed ad unius me- retricula; & ejus temulentæ nutum temulentis ip- se succendere sustinuit; ut monumento deslagra- ret opulentissima urbs tantâ vastitate; ut ejus ne sta- turum quidem vestigium fuerit.

Alexander Persopolim diruit & incendit.

34 Strages crevit in summum, uti fecit Susas ingrediens, de quo 18. Octobr. ubi sub- stitit, quousque aperto vere posset Persepo- lim progredi, ut Darius persequeretur, in- terimque Persepoli in computatione ebrio- fa & lasciva amicis se socium præbuit. Ergo ingressus urbem, quò totius Persiæ opes congefserant Barbari, aurum argentumque cumulatum erat, supellexque non ad usum modò, sed ad ostentationem luxus compa- rata; excidio urbis parentare decrevit Ma- nibus Græcorum ex bello Medico, post spo- liationem. In hujus urbis gaza fuisse centum & quadraginta millia auri, asserunt Curcius, lib. 5. cap. 6. Dior. Sicul. 17. cap. 71. & Ar- rianus, 3. cap. 4. Hinc exijt ad expugnan- dum Mardos, & voto potitus, trigesimo die posteaquam à Persepoli profectus erat, eodem redijt, tuncque Persepolim fecit Trojam, nutu scorti Atticæ, Ptolemæi La- gi meretricis; ut ait Plutarch. in Alexandr. graphicè describens excidium.

Opulentia urbis.

35 Nec deterius Curtius d. cap. 7. Ex his una Thais & ipsa temulenta, maximam apud omnes Græcorum initurum gratiam, in convivio as- firmat; si regiam Persarum jussisset incendi: ex- pectare hoc eos, quorum urbes Barbari deleffent. Ebrio scorto de tanta re ferente sententiam, unus & alter & ipsi mero onerati assentiunt; Rex quoque fuit avidior, quam patientior, dicens: Quin

Quenam Thais.

Ejus sen- tentiam in urbis alo- xim sequi- tur ebrius Alexander.

A fortuna inebriatus.

Achill. Boech.

Templum Deæ Sy- riae.

Simulacra in ejus or- natum.

Imagines Jovis & Junonis.

Quin igitur ulciscimur Græciam & urbi faces sub- dimus? Omnes incaluerant mero. Itaque surgunt temulentis ad incendendam urbem, cui armati pepercerant. Primus Rex ignem regis injecit, tum conviva & ministri, pellicesque. Multa ce- dro adificata erat regia, qua celeriter igne con- cepto, latè sudit incendium. Hunc exitum ha- buit regia totius Orientis. Sed quid non ab infano furente juvene & vano, fortuna- na sponso? Vide Achillem Boechium qui Symbol. 66. fingit pro hominis cere- bro Alexandro belluæ fortunam imposuisse caput.

Vero hominis regno spoliat se prorsus, & ingens.

Bellua fit caput multorum, luminis expert.

36 Inter Syros Dea Syria erectum tem- plum, uti orbis miraculum pro reparatione orbis. Lucian. de Dea Syria, in princip. A Deucalionæ adificatum in gratiarum actio- nem post diluvium, astruit, & in eo loco, feti voragine, quæ aqua rursus ad mare de- fluxit (latè agemus 29. August. hic tantum aliqua de templo indicabimus.) Deucalionem ritum ac legem templi instituisse asserunt; ad restan- dam cladis pariter & beneficij memoriam. Om- nium templorum quæ in Syria, augustissimi- mum est; quippe quòd intus auro multo splendet, tectum habens totum aureum, di- vinum flagrans odorem ex aromatibus Ara- biæ, de quorum vaporum suavitate, testi- ficantur vestimenta, in quibus vel longè in- tendentium manet fragrantia.

37 Ipsa ades (infit Lucian. ibid.) sim- plex non est, sed & penetrabile quoddam alterum intra se factum habet; in quod & ipsum, as- census modicus est. Foribus autem exornatum non est; sed ex adverso forum patet. In magnam eadem omnibus ingredi licet, in penetrabile autem sive cellam, solis sacerdotibus: nec ijs omnibus, sed illis tantum qui divini maxime sunt; quibus omnis cura & studium in templum impenditur. In hoc autem adyto simulacra Deorum posita sunt: Junonis videlicet, & quem Jovem existen- tem, ipsi alio nescio quo nomine, appellant. Ambo autem aurei sunt, amboque sedentes finguntur; sed Junonem quidem leones portant, Joviter au- tem tauris insidet; atque adeo & Jovis quidem simulacrum per omnia Jovi assimilatum est & capere & oculis & sedenti habitu: neque ipsum alteri, ne si vellet quidem assimilare potueris.

Junò autem, si propius contempleris, haudqua- quam unius speciei formam præ se fert: nam in universum quidem, quod vere dixeris, Juno est; ceterum habet quippiam & Minerva & Veneris & Luna & Rhea & Nemesis & Par- carum: & altera quidem manu sceptrum tenet,

altera autem collum & radios capite gerit & tur- rim & cestum habet; quo solam Venerem Cœ- lestem exornant. Foris autem & aliud ornamen- tum est: aurum & lapilli valde pretiosi: alij candidi, alij cœrulei, multi etiam rufi, & sar- donyces multi & hyacinthi & smaragdi; quæ omnia asserunt Ægyptij & Indi & Æthiopes & Medi & Armenij & Babylonij, &c. De Lapide Lychni in ejus templo, agen- dum, 4. April.

Lapilli Deæ Syriæ.

38 Hæc Dea dicta Dea Dearum, Cœ- lestisque Pandora, Venus Cœlestis, Juno, Astarte, Decerto, Adargatis, & Anaitis; cujus prima statua (ut ait Bulenger. de Per- sis, Eclog. 4. & de Pictura, 1. cap. 19.) nullâ inanitate, & antequam ex ære aliqua illo mo- do feret in templo Anaitis posita dicitur. Di- cepta est Antonij Parthicis rebus. Summa sem- per veneratione culta, uti dicemus loc. cit. & 17. August. Ejus imago à Chartario, pag. 119. tribuitur Junoni, & pag. 140. Magnæ- Matri. Adi 26. Januar. n. 11.

Dea dicta Dearum.

Anaitis.

DIES XXVII. MARTIJ.

1 G Rad. 7. Arietis, in quo Nox & VI. K. dies æquales, juxta Ptol. Cor- vus respere totus apparet. K. R. P. De hac constellatione egimus 14. Februar. num. 1. Cataphractus sagittam manu gestans. Sphaer. Arab. Cauda Cygni vesperè occidit. Franc. Jun- ctin. in K. Astrologic.

VI. K.

2 Consummatum matrimonium pri- miparentum post expulsionem è paradiso. Adrichom. Alapid. in Genes. 4. 1. & Tornielli. Ann. 1. n. 23. Rabbini alij à Talmudistis de quibus d. 25. n. 4. censent lapsum atque exi- lum luxisse per centum annos, abstinentes ab usu conjugij. Petr. Comest. in Genes. cap. 25. tantum signat 14. & ann. sequenti nati- vitem Cain. Alij alios ante Cain asserunt habuisse filios, de quibus tacetur in Scriptu- ra, quippe nihil memorabile: quod quidem falsum, ut ex verbis matris elucet loc. cit. Adi Perer. lib. 7. in Genes. disput. 1. Obitus Jared. ann. 1422. Tunc dicit Eutythius, An- nal. Alexandr. fol. 17. & Tolet. lib. 2. Hist. Eccl. cap. 22. quòd filij Dei qui ex Seth, des- cenderunt, ubi erant Cainitæ, etsi non omnes, quod causa perditionis orbis: id- eoque propheticè à patre dictus Jared, quod descensum sonat. Hic fuit maximus mundi descensus, sive declinatio in religione & mo- ribus: ait Genebr. Hic vir optimus jam jam moriturus, vocavit Mathusalem, La- mech & Noe, exponensque aliorum stir- pis

Luctus pri- miparent- tum pro lap- su.

Obitus Ja- red.

pis suae pravicatorum ruinam, ut capite alieno saperent; serio commendavit, ne e loco in quo habitabant, discederent, propter filias Cain. Non enim longo tempore ibi festuri. Deus providebit: sed toto annisu jubere quemque illum diem visurum; tollere corpus protoparentis, ac sepelire, quod Numen disponderet. Sacrificatio Abrahamo, agnus pro Isaac ministratur in victimam. Beyerlinck. Fallitur. Vid. d. 25. n. 7. De agno Abrahami, 1. Septembr. n. 2. Nascitur Zabulon ex Lia Jacobo filius sextus. Torniel. ann. 2289. n. 1. Tunc Jacob agebat aetatis, 91. ann. Vid. 6. Octobr. n. 1.

Agnus pro Isaac.

Zabulon oritur.

Victoria Joadae.

Afferitur in Dan cadauer Samsonis.

3 Victoria Banajae de viro Aegypto proceræ staturæ, quinque nempè cubitorum; ad quem descendit virgâ tantum, & rapuit hastam quam tenebat manu, & interfecit eum hastâ suâ. Reuclin. ex 2. Reg. 23. 21. Abulens. hic quest. 26. & Sanct. n. 73. facinus hoc egregium Joadæ patri, non filio Banajæ tribuunt; ex 1. Paralip. 11. 22. ubi: *Banajæ filius Joadæ viri robustissimi, qui multa opera perpetravit.* Relativum patet de patre, non de Banaja. Eodem die retrò annis 916. nunciata est mors Samsonis fratribus seu cognatis, habitantibus in funiculo Dan, prope Gazam. Judic. 16. 31. de quo die 25. n. 9. decrevitque cuncta cognatio, vel invitis dominantibus, in tribum afferre corpus, quod e rudibus audacter eruerunt, ut honorificè sepelirent virum, & Judicem Israël, & tam amicis, quam inimicis spectabilem, propter singularem fortitudinem, vitam & mortem; ex quarum articulo Ethnici tuum finxerunt Herculem. Serar. quest. 36. Vid. 3. April. n. 5. A Beniamino Tudelens. in *Itinerar.* pag. 21. dicitur: *Roma in crypta juxta Tiberis fluvij ripam, vidi Samsonis simulacrum lapideum, globum in manu tenens, & Absalomis filij David.* Insultum profectò: sumptum absudubio utpotè à Judæo signum Hercules, vel Milonis pro Samstone, & Absalomi pro Adonide, vel Hyacintho.

Jonas eicitur à ceto in Joppæ litus.

4 Vomitur Jonas à ceto, quasi e sepulchro; ea hora, qua Christus à mortuis excitatus est: sub mediam scilicet noctem, aut non longè ante lucem. Sanct. in *Jonam*, 2. n. 39. v. 11. *Ea hora restitutus vita, qua Christus immortalitati.* Salin. *ibid.* quest. 8. litter. n. 11. In eundem Joppæ portum à ceto restitutum autumat idem *Tom.* 1. quest. 93. Hierosolymamque cum nautis, in portu adhuc manentibus, adijisse; pro se & nautarum incolumitate solvisse vota, & fecisse sacrificia. Cogitarem, ut veritati responderet figura, ut eum viventem viderent, qui mortuum arbitrabantur. Ex hac sine sacra

historia orta est inter Ethnicos fabula Andromedæ, ait Sanct. in 1. *Jonæ*, n. 24. de quo *Mag.* *Novembr.* n. 24. & etiam Hercules à ceto vorato, & ad superos restituto. *Adi. Isag.* *Maij*, n. 16. & in *Tantolog.* pluribus in locis. Reliqua gesta Prophetæ, d. 30. Judas Machabæus primo sui principatus anno, sciens Nicanorem adversus eum advenisse; jejunat in Maspha, & clamat in cœlum pro auxilio; de quo postridiè, n. 5. Post duos annos ab exaltatione Jonathæ Machabæi in Principem, revocatur in terram Juda à falsis Judæis Bacchides, Præfectus Demetrii I. Regis Syriæ; qui victus à Jonatha. Unde ut in Antiochiam rediret, occidit viros iniquos, qui ei consilium dederant, ut veniret in regionem. Cum iret, misit ad eum Jonathas consilio Simonis legatos de ineunda pace: quod quidem libenter accepit, jurans nihil mali se facturum Judæis omnibus diebus vitæ suæ, reddens captivos de Judæa, & quæcumque abstulerat: judicanteque Jonathâ regionem, & exterminante impios, cessavit gladius in Israël. Reuclin. ex 1. *Machab.* 9. a 57. Vide dictâ die 15. a n. 7.

Judas jejunat ante pugnam.

Fœdus inter Jonatham & Bacchidem.

Christi gestata.

Resurrexio.

Victoria Hercules de Morie.

Fons Emmaus.

5 Pâchate secundo invenit Jesus paralyticum ante triduum sanatum, in templo, monetque de relapsus periculo. Reuclin. (in *Lucern. Judæor.* dicitur hunc ingratum & improbum dedisse alapam Jesu coram Pontifice Anna) sequitur coram Phariseis disputatio de Sabbati observantia, & reliqua apud *Joann.* cap. 5. Ante ultimum Pascha, qui à Reusnero signatur d. 2. April. Christi pernoctatio in Bethania: sed fallitur; quippe hac die surrexit parto triumpho de morte, diabolo & inferno. Gisland. Ordinem resurrectionis & diversarum apparitionum, videtis apud Adrichom. *Marian.* d. à n. 1. & Alapid. à n. 80. qui nervosè in *Marth.* 28. 1. exponit Antilogias. Visum reapse quod finxerunt Ethnici de Hercule: quandoquidem, cum mors irrueret in Alcestim (intellege naturam humanam) & illa moreretur, adveniente Hercule, mors deterrita aufugit, & ille redivivam marito Admeto restituit. Euripid. in *Alcest.* & Natal. *Comes*, 7. *Mytholog.* cap. 1. Sape apparuit illo in die Dominus N. Gloriosus; sed commendabilior facta est apparitio euntibus in Emauntem, de qua *Luc.* 24. à 13. Fuit patria Cleophæ. *Vitriac.* cap. 63. In pago urbi prope trivium, in quo Assertor N. discessum ab eis signavit; est fons mirabilis, in quo loti à qualibet ægritudine curantur. Ferunt Christum cum discipulis e via ad fontem illum divertisse; in eoque lavisse pedes: & ex eo tempo-

por e aquam vini morbis medendi habuisse. Uvilhelm. *Tyr.* lib. 7. *Bell. sacr.* cap. 24. *Dicitur à quibusdam* (ait Adrichom. in *Juda*, n. 112.) *quod ipse Christus domum Cleophæ in Ecclesiam consecrasset.*

Terræ motus quatuor in Agra resurrexio Christi.

Lamentatio Magnæ Matris.

Adonia.

Cultores Magnæ Matris.

Qua de causa institutum lamentum? Attis qui?

Cur dicitur Magna Mater?

6 Ipsomet die quo resurrexit, coram militibus sepulchri custodibus, dum illud gloriosè reliquit, ab Angelo factus est terræ motus, quo custodes nimis territi, Resurrectionem à mortuis Salvatoris evulgarunt, quin compescerentur, vel acceptis pecunijs; ut refert *Palatus*, *Epistol.* ad Tiber. *Cæsar.* apud *Sixt.* *Senenl.* 2. *Biblioth. sanct.* litt. P. Ex hoc terræ motu, qui Judææ tantum ad fragorem; eodem die & eadem horâ in Natolia absumptæ fuere duodecim civitates: fuitque maximus mortalium memoria. *Genebrard.* *Ann.* 4151. & *Casaubon.* in *Sueton.* cap. 48. *Vit. Tiber.* *Plin.* lib. 2. cap. 84. *infit:* *Maximus terræ memoria mortalium exitit motus, Tiberij Cæsaris principatu, duodecim urbibus Asia, una nocte prostratis.* Plura diximus, die 25. n. 13. & *Majolus*, *Tom.* 1. *Colloq.* 1. attribuit non resurrectioni, sed Salvatoris morti. Ibi videtis selectiora. *Genebrardus*, multa alia etiam attribuit, de quo loc. cit. Hoc in die legebatur à Judæis in Synagoga à 14. *Levitic.* 1. usque in 16. exclusivè; & 2. *Reg.* 7. 3. ad fin. cap. *Lamy.*

7 Romæ Dies ater, quia cultores Magnæ-Matris, Idæi Dactyli, plangere & lamentari incipiebant, æmulantes ejus fletum, cum Attim amisit. *Mæstissima omni apud Romanos* (inquit *Alexand.* *Neapolit.* 4. cap. 20.) *sext. Kalend. April. quo die cultores Matris Deorum, plangere incipiunt.* Ita ergo in *Adonij*, apud Græcos, de quibus, 15. *Jul.* Dies nonnunquam inauspicatus; quod antiquitus inauspicatus haberetur, quo die cultores Deum matris lamentari & plangere incipiunt. *Sueton.* in *Orthon.* cap. 8. & *Gyrard.* *Syntagm.* 4. De causa lamentationis variant AA. unusquisque refert, quod finxit. Attis tunc adolescens florebat pulcherrimus, cujus Cybele amore capta, cum repulsa fuisset ab Atte, insanijt, & domum paternam deserens cum fistula & tympano pæsis capillis errabunda vagabatur. Unde in Phrygia orta lue, oraculo cives jussi Cybelem & Attim venerari coeperunt. *Gyrard.* d. *Vives* in 2. *Civ.* *August.* cap. 5. & *Natal.* *Com.* 2. *Mytholog.* cap. 1.

8 Brevi compilabo quæ fuse *Diodorus Siculus*, lib. 3. *Histor. Mythic.* profert, à n. 133. *Primò dicta est Basilea*, id est, *Regina* & etiam *Pandora*, & *Rhea*, quæ castimonia & prudentiâ pollens fratres puerulos Titanes enutrivit; & ob id Magnæ Matris cognomen

adepta est: at cum vidisset *Helion* & *Selenen* (id est, *Solem* & *Lunam*) qui post in *Luminaria* majora conversi, à *Titanis* truncatos; cæstro furoris icta, sumbris *Selenes* crepundijs, susque deque sparsis crinibus, divagabatur, & cum tympanorum strepitu, *lymphantis* more discursitans eulabat, commiserationem ciens: cum ad illam compescendam manus lugentium apponerentur; illa evanuit; orta subito imbrum fulminumque procella.

Mors Solis & Lunæ.

9 Aliud inserit commentum, n. 34. Hæc à patre exposita in Phrygia *Cybele* monte, numinis dispensatione à *pardalibus* lactata, & uberibus bestiarum nutrita, à foeminis indigenis inventa *Cybele* dicta est. Puella viribus & annis aucta, pulchritudine, contentiâ ingenijque vigore mirificè florens, fistulam multis contextam calamis, tympanaque & cymbala ad lusum choreæque subtiliter invenit: & ob singularem diligentiam & benevolæ mentis affectum erga pueros, quos per incantationem sanitati reddebat,

Cybele exposita, & ubi hujus lactata.

Imago.

Magnamater dicta est. Ideo ejus imago in cujusdam matronæ similitudinem depicta, quæ aperta manu dextrâ, opem omnibus dare velle prætendebat: panem verò manu sinistra pauperibus porrigebat. *Rosin.* 2. cap. 4. *Cybele* autem pubertatis annos ingressa, adolescentem, prius *Attim*, deinde *Papam* vocitatum, amavit: inde prægnans sub id tempus à parentibus agnoscitur, & in regiam initio pro virgine pater acceperat; sed cognito stupro, *Attis* e medio tollitur, nec sepelitur. *Cybeles* præ amoris erga juvenem impatientia & mœrore, furore correpta in agros excurrit, ubi sola diffusis capillis ululatu, & tympani strepitu universam implevit regionem. Exinde *Apollo* cytharâ tibijque in antro *Bacchi* dedicatis amore *Cybelis* inflammatus, ad *Hyperboreos* usque cum ea oberavit. Cum autem Phrygiam invaderet sterilitas; consultum de remedio *Oraculum*, *Attidis* corpus sepeliri & *Cybelem* pro *Dea coli* jussit: *Phryges* ergo, cum nihil de cadavere scire possent; imaginem *Attidis* finxerunt, quam lamentis, & planctu aliisque honoribus ad funus ejus perficientes, *piaculi* à se commissi *Furias* mitigarunt; quod ad nostram quoque atatem constanter quotannis peragunt, & *Cybelæ* in *Pessinunte* Phrygiæ urbe, magnificum postmodò extruxerunt templum; quo ejus imagini adjunxerunt *pardales* & *Leones*, quod ab eis fuisset nutrita. Hæc ex *Theodor.* *Sicul.* usque in n. 136. Hujus mœroris Festa ad ritum Phrygiæ imitabantur *Romani*, deductis in *Gallis* (ita dicitur à Gallo fluvio ibi) qui imitaban-

Attidis obitus.

Saxa viri que instituta, & imagines.

Templum.

Sacerdotes Galli.